

60. Дробны-ты и събирателны-ты ся склонявать по сѫществителны-ты имена съ еднакво окончяніе; така: *половина, единица, десятица, двойка, тройка* склонявать ся по примѣръ *глава, десятицъ и десятакъ* по *войникъ*.

Двама има за женскій родъ *двѣмѣ*; а другы-ты: *двоє троє, трима, троица, шестина, пятина, седмина* и пр. както и неопрѣдѣлителны числителны: *малцина, мнозина, нѣколцина* сѫ несклоняемы.

ГЛАВА ЧЕТВРЪТА.

За мѣстоименіе-шо.

61. Мѣстоименія ся наричять рѣчи, които ся употреблявать на мѣсто имя, като: *азъ, ты, онъ, тоя и пр.*

62. Има седьмь строя мѣстоименія:

1) *Личны*, 2) *Пришляжяшелны*, 3) *Въпросишелны*, 4) *Показашелны*, 5) *Относишелны*, 6) *Опрѣдѣлишелны*, и 7) *Неопрѣдѣлишелны*.

63. *Личны-ты* мѣстоименія повазвать явно и три-тѣхъ лица; тыи сѫ:

За *пръво лицѣ*, кое-то говори: *азъ, мы*.

За *второ лицѣ*, кому-то ся говори: *мы, Вы*.

За *третє лицѣ*, за кое-то ся говори: *онъ, она, оно; той, тя то; они, тїи*.